Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2025/1169

2025 6 10

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2025/1169

2025 m. birželio 5 d.

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo Šalių komiteto 18-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų tam tikroms Šalims dėl jų vykdomo tos konvencijos įgyvendinimo, susijusio su Sąjungos institucijų ir viešojo administravimo klausimais

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 336 straipsnį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Sąjunga sudarė Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Konvencija) Tarybos sprendimu (ES) 2023/1075 ([1]), kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, ir Tarybos sprendimu (ES) 2023/1076 ([2]), kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, tiek, kiek jie priklauso išimtinei Sąjungos kompetencijai, ir Konvencija įsigaliojo Sąjungai 2023 m. spalio 1 d.;

(2) vadovaujantis Konvencijos 66 straipsnio 1 dalimi, Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO) turi stebėti, kaip Konvencijos Šalys (toliau – Šalys) įgyvendina Konvenciją. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 11 dalį GREVIO turi priimti savo ataskaitą ir išvadas dėl priemonių, kurių imasi atitinkama Šalis Konvencijos nuostatoms įgyvendinti;

(3) Šalių komitetas (toliau – Komitetas) pagal Konvencijos 68 straipsnio 12 dalį gali priimti atitinkamai Šaliai skirtas rekomendacijas, grindžiamas GREVIO ataskaita ir išvadomis. Tokiose rekomendacijoseatskiriamos priemonės, kurių turi būti imtasi kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį pranešti Komitetui apie veiksmus, kurių imtasi, ir priemonės, kurios, nors ir svarbios, nėra įgyvendintinos nedelsiant. Pasibaigus tam trejų metų laikotarpiui atitinkama Šalis turi pranešti Komitetui apie priemones, kurių imtasi dešimtyje konkrečių Konvencijos sričių. Remdamasis ta ataskaita ir bet kokia papildoma informacija, Komitetas turi priimti Komiteto sekretoriato parengtas išvadas dėl tų rekomendacijų įgyvendinimo;

(4) pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį, po GREVIO pradinės vertinimo procedūros, vertinimo procedūros suskirstomos į etapus (teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas pavadintas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ ir apima 20Konvencijos straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. 2024 m. gruodžio 17 d. Komitetas savo 17-ajame posėdyje priėmė sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per pirmąjį teminį vertinimo etapą ir pateiktas dokumente IC-CP(2024)10 rev;

(5) Komitetas savo 18-ajame posėdyje 2025 m. birželio 5–6 d. turėtų priimti toliau išvardintus aštuonis rekomendacijų, grindžiamų pirmuoju teminiu vertinimo etapu, projektus ir du išvadų projektus dėl to, kaip 10 Šalių įgyvendina Konvenciją (atitinkamai „rekomendacijų projektas“, „išvadų projektas“ ir – kartu – „numatomi aktai“):

— Rekomendacijas Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)2-prov;

([1]) 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Rekomendacijas Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)3-prov;

— Rekomendacijas Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)4-prov;

— Rekomendacijas Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)5-prov;

— Rekomendacijas Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)6-prov;

— Rekomendacijas Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)7-prov;

— Rekomendacijas Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)8-prov;

— Rekomendacijas Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)9-prov;

— Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)10-prov, ir

— Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)11-prov;

(6) Sąjunga turi išimtinę kompetenciją prisiimti Konvencijoje nustatytus įsipareigojimus, susijusius su savo institucijomis ir viešuoju administravimu Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 336 straipsnio taikymo srityje. 2021 m. spalio 6 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo Nuomonės 1/19, Stambulo konvencija ([3]), 305 punkte patvirtino, kad didelė dalis Konvencijoje nustatytų įsipareigojimų, susijusių su prevencinių ir apsaugos priemonių priėmimu, iš esmės yra privaloma Europos Sąjungai, kiek tai susiję su jos administracijos darbuotojais ir jos institucijų, agentūrų ir įstaigų patalpose besilankančiais visuomenės nariais. Be to, tos pačios nuomonės 307 punkte Teisingumo Teismas nustatė, kad Sąjunga turėtų ne tik nustatyti minimalius reikalavimus ar paramos priemones, bet ir pati užtikrinti, kad tie įsipareigojimai būtų visiškai įvykdyti. Be to, Sąjungos įsipareigojimų apimtis turėtų būti aiškinama atsižvelgiant į jos specifinį pobūdį ir įgaliojimus. Visų pirma, kadangi Sąjungos viešajam administravimui nepriskirti teisėsaugos įgaliojimai, rekomendacijos, susijusios su teisėsaugos klausimais, pavyzdžiui, skubių draudimo orderių išdavimu, turėtų būti aiškinamos taip, kad jomis Sąjunga įpareigojama užtikrinti aukų saugumą neviršijant savo įgaliojimų, pavyzdžiui, neleisti įtariamiems nusikaltėliams patekti į institucijų patalpas;

(7) numatomi aktai yra susiję su Konvencijos nuostatų, kurios taip pat taikomos Sąjungai, kiek tai susiję su jos institucijomis ir viešuoju administravimu, įgyvendinimu. Todėl tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Komitete dėl klausimų, susijusių su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, kadangi numatomi aktai gali reikšmingai paveikti Sąjungos teisės turinį ta prasme, kad jie galėtų įtakoti atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimą ateityje;

(8) kalbant apie Albaniją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad atitinkamai politikai ir priemonėms, kuriomis siekiama užkirsti kelią visų formų smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, būtų skiriamas pakankamas ir tvarus finansavimas, be kita ko, taikant skaidrias procedūras moterų teisių organizacijų finansavimui užtikrinti (Konvencijos 8 straipsnis); skatinti informuotumo didinimo kampanijas ar programas ir reguliariai vertinti jų poveikį (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti atitinkamų specialistų mokymą ir imtis tolesnių su tokiu mokymu susijusių veiksmų (Konvencijos 15 straipsnis); plėtoti esamas nusikaltėliams skirtas programas ir kurti programas, skirtas konkrečiai seksualinio smurto vykdytojams (Konvencijos 16 straipsnis); padidinti nukentėjusioms moterims, ypač specialiųjų poreikių turinčioms moterims, teikiamų paslaugų finansavimą ir skaičių (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad aukos galėtų naudotis visapusiškomis sveikatos priežiūros paslaugomis (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad pagalbos linijos gautų finansavimą (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti, kad seksualinio smurto aukos turėtų galimybę nemokamai gauti teismo ekspertizę (Konvencijos 25 straipsnis); imtis priemonių siekiant skatinti nukentėjusias moteris pranešti, ir užtikrinti, kad tokiais atvejais būtų reaguojama aukoms atžvalgiu ir lyčiai jautriu būdu (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad rizikos vertinimo ir rizikos valdymo procedūros būtų

([3]) 2021 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo nuomonė 1/19, Stambulo konvencija, EU:C:2021:832.

taikomos bylose, susijusiose su visų formų smurtu, kuriam taikoma Konvencija (Konvencijos 51 straipsnis); geriau naudotis skubiais draudimo orderiais ir stebėti bei vykdyti tokius orderius (Konvencijos 52 straipsnis); užtikrinti, kad apsaugos orderiais galėtų naudotis visos aukos ir kad tie orderiai joms būtų prieinami (Konvencijos 53 straipsnis); ir vertinti apsaugos priemonių įgyvendinimą bei užtikrinti, kad jos atitiktų Konvenciją (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(9) kalbant apie Austriją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikį išsamų veiksmų planą ir (arba) strateginį politikos dokumentą dėl visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija (Konvencijos 7 straipsnis); rinkti nesuvestinius duomenis apie moterų ir mergaičių, kurios kreipiasi į socialines tarnybas pagalbos dėl smurto prieš moteris, skaičių (Konvencijos 11 straipsnis); informuoti aukas apie paramos paslaugų prieinamumą (Konvencijos 12 straipsnis); stebėti, kaip mokymo medžiagoje atspindimi klausimai, susiję su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje (Konvencijos 14 straipsnis); organizuoti mokymus bendros pagalbos tarnybų darbuotojams (Konvencijos 15 straipsnis); užtikrinti, kad aukoms būtų prieinamos tvarios aprūpinimo būstu galimybės, ir kad dėl jų būtų parengiamos teismo ekspertizės ataskaitos, kuriose būtų nurodomi sužalojimai (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad būtų pakankamai vietų prieglaudose (Konvencijos 22 straipsnis); įsteigti papildomus seksualinio smurto aukų nukreipimo centrus visoje šalyje, kuriuose dirbtų kvalifikuoti specialistai, galintys teikti pagalbą ir nukreipimus, kaip numatyta Konvencijoje, ir, kaip tarpinė priemonė, užtikrinti, kad esamos medicinos tarnybos teiktų atitinkamą pagalbą aukoms (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad sankcijos atitiktų nusikaltimo sunkumą visais smurto prieš moteris atvejais, kuriems taikoma Konvencija (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); ir užtikrinti apsaugos orderių taikymą bei vengti spragų tarp draudimo orderių ir apsaugos orderių (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(10) kalbant apie Daniją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad vykdant politiką būtų kreipiamas reikiamas dėmesys į visų formų smurto prieš moteris ir smurto šeimoje su lytimi susijusį pobūdį (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti tinkamą lėšų paskirstymą pagal lyčiai atžvalgų požiūrį (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti renkamų duomenų konfidencialumą (Konvencijos 11 straipsnis); prevencinėmis iniciatyvomis pirmenybę teikti lyčiai atžvalgiam požiūriui (Konvencijos 12 straipsnis); maksimizuoti mokymų poveikį remiantis moterų teisių organizacijų patirtimi (Konvencijos 15 straipsnis); sukurti institucionalizuotas bendradarbiavimo struktūras siekiant užtikrinti veiksmingą tarpžinybinį bendradarbiavimą (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti galimybę aukoms gauti ilgalaikio pobūdžio psichologines konsultacijas (Konvencijos 22 ir 25 straipsniai); didinti baudžiamosios teisenos subjektų informuotumą apie naujus baudžiamosios teisės aktus (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad rizikos vertinimas būtų atliekamas koordinuojant veiksmus su atitinkamais subjektais (Konvencijos 51 straipsnis); dažniau taikyti skubius draudimo orderius ir apsaugos orderius, siekiant užtikrinti aukų apsaugą (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai); ir užtikrinti tinkamą aukų apsaugos priemonių įgyvendinimą tyrimų ir teismo procesų metu (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslusir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(11) kalbant apie Suomiją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikę nacionalinę strategiją, kad būtų užtikrintas visapusiškas ir suderintas požiūris (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti pakankamą viešąjį finansavimą ir tvarius finansavimo mechanizmus nevyriausybinėms organizacijoms, teikiančioms specializuotą paramą aukoms (Konvencijos 8 straipsnis); nustatyti standartizuotas duomenų kategorijas ir suderinti duomenų rinkimo sistemas (Konvencijos 11 straipsnis); reguliariai rengti informuotumo didinimo kampanijas (Konvencijos 12 straipsnis); įvertinti moterų teisių organizacijų vykdomus mokymus ir remtis jų patirtimi (Konvencijos 15 straipsnis); parengti smurto šeimoje nusikaltimų vykdytojams skirtas programas (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti atitinkamų subjektų institucionalizuotas tarpžinybines veiklos koordinavimo struktūras (Konvencijos 18 straipsnis); įsteigti paramos tarnybas, kurios padėtų aukoms atsigauti ir tapti nepriklausomomis (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti pagalbos paslaugų prieinamumą (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti geografinį seksualinės prievartos aukų krizių centrų pasiskirstymą, kad būtų užtikrinama parama visoms seksualinio smurto aukoms (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti savalaikius tyrimus ir proaktyvų įrodymų rinkimą, neapsiribojant vien aukos parodymais, kad smurto prieš moteris atvejai būtų veiksmingai ištirti ir už juos nubausta (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); imtis priemonių sistemingai taikomam standartiniam rizikos vertinimo mechanizmui sukurti (Konvencijos 51 straipsnis); ir dažniau taikyti skubius draudimo orderius ir apsaugos orderius bei stiprinti tokių orderių vykdymo stebėseną (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(12) kalbant apie Monaką, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikę visa apimančią strategiją siekiant visapusiško ir koordinuoto politinio požiūrio (Konvencijos 7 straipsnis); toliau plėtoti duomenų apie visų formų smurtą prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); išplėsti smurto šeimoje prevencijos priemones, kad jos apimtų ir kitų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija (Konvencijos 12 straipsnis); rengti mokymo medžiagą apie smurtą prieš moteris (Konvencijos 14 straipsnis); parengti smurto vykdytojams skirtas programas (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti pagalbos liniją nuo smurto nukentėjusioms moterims (Konvencijos 22 straipsnis); įsteigti seksualinės prievartos aukų krizių ir seksualinio smurto aukų nukreipimo centrą, kad aukos galėtų gauti psichologinę konsultaciją ir pagalbą (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad baudžiamajame procese dalyvaujantys specialistai turėtų pakankamai ekspertinių žinių ir dalyvautų lyčiai atžvalgiuose mokymuose (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); standartizuoti visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, koordinuoto rizikos vertinimo, kurį turi atlikti atitinkamos tarnybos, praktiką (Konvencijos 51 straipsnis); ir užtikrinti, kad tyrimų ir teismo procesų metu būtų apsaugomos aukų teisės ir interesai (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(13) kalbant apie Juodkalniją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti tinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius politikai, priemonėms ir teisės aktams, kuriais siekiama užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, ir užtikrinti tvarų nevyriausybinių organizacijų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad visi atitinkami suinteresuotieji subjektai rinktų duomenis ir suskirstytų juos į kategorijas (Konvencijos 11 straipsnis); stiprinti pastangas įgyvendinti reguliarias prevencines priemones, vykdyti informuotumo didinimo kampanijas ir atkreipti dėmesį į padidėjusią smurto riziką, kurią patiria sąveikinės diskriminacijos aukos (Konvencijos 12 straipsnis); didinti pastangas kovojant su stereotipais ir išankstiniais nusistatymais, susijusiais su moterimis formalaus švietimo, kultūros ir medijų srityse (Konvencijos 14 straipsnis); visiems specialistams, dirbantiems su aukomis, užtikrinti mokymus smurto prieš moteris klausimais (Konvencijos 15 straipsnis); kurti ir plėtoti programas, skirtas smurto šeimoje ir seksualinio smurto vykdytojams (Konvencijos 16 straipsnis); gerokai padidinti pastangas stiprinant tarpžinybinį bendradarbiavimą (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad sveikatos priežiūros paslaugų teikėjai pirmenybę teiktų nuo smurto prieš moteris ir smurto šeimoje nukentėjusioms moterims ir gerbtų jų privatumą (Konvencijos 20 straipsnis); padidinti specialiųjų paramos aukoms paslaugų prieinamumą (Konvencijos 22 straipsnis); visoje šalyje įsteigti seksualinės prievartos aukų krizių centrus, kurie teiktų paramą ir nukreiptų aukas psichologinei pagalbai gauti (Konvencijos 25 straipsnis); užkirsti kelią pakartotinei smurto prieš moteris aukų apklausai (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad smurto šeimoje atvejais būtų sistemingai atliekami rizikos vertinimai (Konvencijos 51 straipsnis); užtikrinti, kad būtų galima naudotis skubiais draudimo orderiais, ir kad apsaugos orderių vykdymas būtų veiksmingai stebimas (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai); ir užtikrinti veiksmingą esamų apsaugos priemonių taikymą bei nustatyti papildomas apsaugos priemones pagal Konvenciją (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(14) kalbant apie Ispaniją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: įtraukti nevyriausybines organizacijas į politikos formavimo ir politikos bei priemonių vertinimo veiklą (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti, kad surinkti duomenys būtų suskirstomi į kategorijas (Konvencijos 11 straipsnis); rengti mokymus vaikams apie esminį sutikimo vaidmenį seksualiniuose santykiuose (Konvencijos 14 straipsnis); stiprinti visų atitinkamų specialistų, dirbančių su smurto prieš moteris aukomis ir vykdytojais, mokymą (Konvencijos 15 straipsnis); gerinti nusikaltimų vykdytojams skirtų programų atitiktį Konvencijai (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti tarpžinybinio bendradarbiavimo mechanizmus (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad seksualinio smurto aukos galėtų naudotis paramos paslaugomis (Konvencijos 25 straipsnis); šalinti veiksnius, dėl kurių aukos negali pranešti apie smurtą ir dėl kurių atsiranda antrinė viktimizacija (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); ir užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę naudotis skubiais draudimo orderiais pagal Konvenciją, ir imtis priemonių, kad būtų tinkamai kovojama su apsaugos orderių pažeidimais (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(15) kalbant apie Švediją, rekomendacijų projekte nurodyta, kad reikia: vykdant kovos su smurtu prieš moteris politiką atsižvelgti į sąveikinę diskriminaciją patiriančių aukų poreikius ir įvertinti strategijas jų poveikiui nustatyti (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti tvarų moterų teisių organizacijų, teikiančių specialiąsias paramos paslaugas, finansavimo lygį (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti platesnes visų formų smurto prieš moteris prevencijos priemones (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti, kad praktinis mokymas apimtų teminius dalykus ir principus, išvardytus Konvencijos 14 straipsnyje (Konvencijos 14 straipsnis); pradėti rengti sistemingus atitinkamų specialistų mokymus apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija (Konvencijos 15 straipsnis); parengti būtiniausius

nusikaltimų vykdytojams skirtų programų standartus pagal Konvenciją ir užtikrinti vertinimą (Konvencijos 16 straipsnis); pradėti taikyti atitinkamų agentūrų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo mechanizmus (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad aukos turėtų prieigą prie sveikatos priežiūros be diskriminacijos (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti prieglaudų prieinamumą visoms aukoms (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti pakankamą seksualinės prievartos aukų krizių ir (arba) seksualinio smurto aukų nukreipimo centrų skaičių visoje šalyje (Konvencijos 25 straipsnis); imtis priemonių skatinti moteris, kurioms gresia sąveikinė diskriminacija, pranešti apie smurtą (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad būtų suderintai ir sistemingai rengiami aukų ir jų vaikų rizikos vertinimai (Konvencijos 51 straipsnis); ir imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad skubūs draudimo orderiai, apribojantys orderiai ir apsaugos orderiai (draudimai bendrauti bendrame būste) būtų išduodami skubiai, pradėtų galioti nedelsiant ir būtų veiksmingai stebimi (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi tų rekomendacijų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(16) kalbant apie San Mariną, išvadų projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad nacionalinė koordinavimo įstaiga koordinuotų veiksmus su pilietinės visuomenės organizacijomis (Konvencijos 10 straipsnis); ir reguliariai vykdyti viktimizacijos tyrimus bei skatinti mokslinių tyrimų veiklą (Konvencijos 11 straipsnis). Kadangi tų išvadų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui;

(17) kalbant apie Slovėniją, išvadų projekte nurodyta, kad reikia: visiškai institucionalizuotiems subjektams paskirti koordinavimo įstaigos vaidmenį ir užtikrinti būtinus žmogiškuosius ir finansinius išteklius (Konvencijos 10 straipsnis); užtikrinti, kad būtų renkami išsamūs duomenys apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija (Konvencijos 11 straipsnis); imtis priemonių, kad būtų skatinama pranešti apie visų formų smurtą prieš moteris (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai). Kadangi tų išvadų projektas atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti jo priėmimui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komiteto, įsteigto pagal Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo 67 straipsnį, 18-ajame posėdyje, yra neprieštarauti, kad būtų priimti šie aktai:

1) Rekomendacijos Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)2-prov;

2) Rekomendacijos Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)3-prov;

3) Rekomendacijos Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)4-prov;

4) Rekomendacijos Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)5-prov;

5) Rekomendacijos Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)6-prov;

6) Rekomendacijos Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)7-prov;

(7) Rekomendacijos Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)8-prov;

(8) Rekomendacijos Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją, kaip išdėstyta dokumente IC-CP(2025)9-prov;

(9) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP (2025)10-prov, ir

(10) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo, kaip išdėstyta dokumente IC-CP (2025)11-prov.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2025 m. birželio 5 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KLIMCZAK